

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322200333
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4322200333.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/4/2022-239
IČS:4322200333
ECLI:SK:OSLV:2023:4322200333.7

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: R. W., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. T.. D. X/XXX, XXX XX Š., A..Č.. W. A. XXX, XXX XX W. A., o zaplatenie 9.995,67 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.01.2022 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 9.995,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28.06.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právny nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 18.05.2018 zmluvu o pôžičke č. 6275553/1820010130, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 10.000,- eur.

Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 182,81 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 17.549,76 eura, pričom ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný sumu 1.639,24 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 26.04.2019 - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a súčasne ho upozornil na vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, v dôsledku čoho pôvodný žalobca dňa 19.06.2019 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.06.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 9.995,67 eura, pričom žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Uviedol ďalej, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 11.634,91 eura, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (12 x 182,81 eura) a suma po zosplatnení (9.441,19 eur), pričom žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu uhradil sumu 1.639,24 eura, pričom v tomto konaní si žalobca neuplatňuje náklady na vymáhanie ani zmluvnú pokutu.

2. Súd vydal vo veci dňa 30.03.2022 platobný rozkaz sp. zn.: 7Csp/4/2022 - 49, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a tak súd platobný rozkaz uznesením sp. zn.: 7Csp/4/20222 - 101 zo dňa 08.11.2022, v spojení s uznesením sp.,zn. 7Csp/4/2022-114 zo dňa 24.11.2022 zrušil.

3. Žalobca sa na výzvu súdu vyjadril k zosplatneniu pohľadávky a uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo dohodnuté v čl. 12 bod 2 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca je toho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad považuje za príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, t.j. mohol sa oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému síce žalobca nepredkladá doručku, alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má iba deklaratórny charakter, pričom účinky nastanú spätne oznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2. zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Žalobca má vzhľadom na uvedené za to, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky uviedol, že pohľadávka bola v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa a poukázal na § 151 ods. 1 CSP, s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a ani s ohľadom k vyhláseniu okamžitej splatnosti. Poukázal aj na odborné vyjadrenie NBS zo dňa 24.07.2014 predložené OS Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/79/2014), z ktorého vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Zdôraznil aj skutočnosť, že pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorej vlastníkom sa stala banka až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Podporne poukázal aj na niektoré rozhodnutia slovenských súdov. Zároveň sa vyjadril k overovaniu bonity veriteľom, kde poukázal na to, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaný splnil štandardné rizikové podmienky. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé ako aj to, že ku dňu podpisu mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku. Žalovaný z titulu zamestnania zároveň preukázal výšku mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Splátky spočiatku riadne splácal a žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré nastanú po podpise zmluvy. Žalovaný neinformoval o zmene svojich finančných pomerov a ani nepredniesol žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Veriteľ si od žalovaného za účelom overenia jeho bonity vyžiadaval súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientských informácií a s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Mal za to, že zdroj príjmu a schopnosti splácať úver boli preukázateľne preverené a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti

skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. K preukázaniu poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému doložil doklad o poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 668,65 eura a zároveň uviedol, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky na financovanie záväzkov z úverových zmlúv 6265801 v sume 7.309,25 eura a 71291752 v sume 2.022,10 eura. Pri takomto type pôžičiek dochádza k vyrovnaniu vyplácaných zmlúv len prostredníctvom tzv. technických úhrad (nefinančné transakcie v rámci spoločnosti), nakoľko predchádzajúci veriteľ pohľadávok - spoločnosť Consumer Finance Holding nevykonáva finančné operácie sám so sebou. Jedná sa tak o konsolidáciu "starých" nesplatených úverov žalovaného pod jeden úver. Rozdiel medzi konsolidovanými zmluvami (7-309,25 eura + 2.022,10 eura) a celkovou výškou úveru (10.000,- eur) bol žalovanému zaslaný na jeho bankový účet (668,65 eura) a k uvedenému doložil aj príslušné doklady.

4. Súd žalovanému riadne doručil žalobu spolu s jej prílohami a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu, pričom právny zástupca žalobcu ich neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie riadne doručené na pojednávanie sa však nedostavil a svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä notárskou zápisnicou o projekte rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017, Prílohou 1 projektu, Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.04.2019, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.06.2019, prehľadom splátok a úhrad, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN, informáciou v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, príkazom na úhradu, udelením súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, obchodnými podmienkami na poskytovanie spotrebiteľských úverov - Quatro pôžička a najľahšia pôžička, oznámením o prevzatí právneho zastúpenia a návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu a súhlas nového veriteľa so vstupom do konania, prílohou č. 1 odvolania plnej moci, prílohou č. 3 rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, dodatkom č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod, odvolaním plnomocenstva, stanoviskom NBS k RPMN, vyjadrením žalobcu na výzvu súdu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere s Consumer Finance Holding č. 1720028518, splátkovým kalendárom k zmluve č. 1720028518, fotokópiou občianskeho preukazu žalovaného, fotokópiou karty k účtu žalovaného, výplatnými páskami žalovaného, udelením súhlasu v zmysle zákona o osobných údajoch, informáciou v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, informáciou o RPMN, formulárom o dôležitých zmluvných podmienkach uzatvoreného poistenia, zoznamom dokladov k pôžičkám, dodatkom k zmluve, zmluvou o poskytovaní služieb, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 9510502219, splátkovým kalendárom, udelením súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o RPMN, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, obchodnými podmienkami na poskytovanie spotrebiteľských úverov- Quatro pôžička a najľahšia pôžička, výpisom z účtu, prehľadmi splátok, a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Medzi spoločnosťou VÚB, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.05.2018 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 10.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne, t. j. celkovo 17.549,76 eura, v pravidelných 96 mesačných splátkach po 182,81eura, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, s RPMN 1,90 %, s prvou splátkou dňa 20.06.2018 a dobou trvania zmluvy 96 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil titulom poskytnutej pôžičky sumu 1.639,24 eura, avšak jednotlivé splátky riadne a včas nesplácal, preto spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. listom zo dňa 26.04.2019 - „Predžalobná upomienka" mala oznámiť žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 371,67a eur. Zároveň ho mala upozorniť, že ak do 05.06.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Všeobecná úverová banka, a. s., mala následne listom zo dňa 22.06.2019 žalovanému oznámiť, že vzhľadom na neuhradenie dlžných

splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Oprávnené veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je zakotvené v bode 12.2. zmluvy.

8. Na základe notárskej zápisnice N 3283/2017 Nz 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 spisanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 došlo dňom 01.01.2018 k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045.

9. V zmysle dodatku č. 5 zo dňa 30.11.2021 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. dňa 30.11.2017 a jej dodatkov a príloh, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. k dňu 18.07.2022, ktorú skutočnosť mala oznámiť Všeobecná úverová banka a. s. žalovanému listom zo dňa 22.07.2022.

10. Na základe návrhu pôvodného žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) preto súd uznesením sp. zn.: 7Csp/4/2022 - 93 zo dňa 26.08.2022 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca a to spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

11. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 a 6 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20220708>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20220708>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu postúpenia, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné

poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru

27. Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>.

28. Podľa § 11 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> a § 10 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> a c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>

predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html> sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180901.html>>.

29. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

30. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

31. V konaní bolo preukázané, že medzi spoločnosťou VÚB, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 18.05.2018 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 10.000,- eur, t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere podľa § 497 nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah.

32. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, a preto pôvodný žalobca mal najprv listom zo dňa 26.04.2019 - „Predžalobná upomienka“ oznámiť žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 371,67 eura a mal ho zároveň upozorniť, že ak do 05.06.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Všeobecná úverová banka, a. s., mala následne listom zo dňa 22.06.2019 žalovanému oznámiť, že vzhľadom na neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Oprávnenie veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je zakotvené v bode 12.2. zmluvy. Súd má zato že otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na spotrebiteľských záväzkov ide teda o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 565 OZ, pričom zákonodarca má na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa nevyhnutne musí dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z jej obsahu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručované obyčajnou listovou zásielkou a podľa neho nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad považuje za príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, t.j. mohol sa oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, a má zato, že k nemu netreba predložiť doručenkú, alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má iba deklaratórny charakter, pričom účinky nastanú spätné oznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2. zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatiť úver v celosti. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky uviedol, že pohľadávka bola v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa a poukázal na § 151 ods. 1 CSP, s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a ani s ohľadom k vyhláseniu okamžitej splatnosti. S ohľadom na uvedené stanovisko žalobcu súd uvádza, že žalobca nedoložil ani žiaden doklad, ktorý by preukazoval zasielanie predžalobnej upomienky žalovanému. Súd má vzhľadom na uvedené zato, že žalobca nepreukázal predloženými listinnými dôkazmi platné a účinné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by sa "Predžalobná upomienka", ako aj „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, dostali do

dispozičnej sféry žalovaného a mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Okrem toho, z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že ak pôvodný veriteľ využil právo zosplatniť úver pre neplnenie splátky splatnej v mesiaci 2/2019, mohol tak urobiť najneskôr do splatnosti najbližšej splátky po 3 mesiacoch omeškania, teda do 19.06.2019. Uvedené žalobca v žalobe aj tvrdil, avšak žalobcom tvrdené skutočnosti nevyplývajú z predložených listinných dokladov. Z listu - "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", datovaného dňa 22.06.2019 vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť až ku dňu 22.06.2019, čo jednoznačne vyplýva z textu tohto oznámenia, kde je uvedené: „...Váš dlh z úverovej zmluvy č. 1820010130 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 9.996,97 eur, ktorá sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do úplného zaplatenia istiny.“ Pokiaľ pôvodný veriteľ listinou označenou ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanou dňa 22.06.2019 výslovne uviedol, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu 9.996,97 eur, súd má za to, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu práve dňa 22.06.2019, teda po splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej po uplynutí lehoty troch mesiacov omeškania od splatnosti splátky splatnej v mesiaci február 2019. V danom prípade pôvodný veriteľ postupoval v rozpore s citovanou zákonnou úpravou, pretože je preukázané, že zosplatnenie nebolo vykonané do splatnosti najbližšej splátky po troch mesiacoch od omeškania. K uvedenému záveru súdu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy došlo až ku dňu 22.06.2019 (a nie ako tak to tvrdí žalobca k 19.06.2019), svedčí jednak jednoznačné určenie dátumu, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, uvedenému v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (viď citáciu vyššie), ale aj samotná suma dlžnej čiastky uvedená v predmetnom oznámení, ktorá bola vyčíslená v zostatku 9.996,97 eura, pričom ak by bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená tak, ako to tvrdil žalobca v žalobe, t. j. k 19.06.2019, v zmysle predloženého prehľadu splátok a úhrad by bol zostatok v sume 9.441,19 eura. Súd je toho názoru, že ak pôvodný veriteľ mal pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy k 19.06.2019, nič mu nebránilo v oznámení jednoznačne uviesť tento deň, ako aj zostatok úveru k tomuto dňu. Súd má zato, že žalobca žiadnym dokladom, okrem jeho tvrdenia nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.06.2019, pričom za takýto doklad podľa názoru súdu nie je možné považovať ani prehľad splátok a úhrad, ktorý je len počítačovou zostavou pôvodného veriteľa a nie jeho jednostranným právnym úkonom, a nebol ani zo strany pôvodného veriteľa doručovaný žalovanému. Skutočnosť, že počítačová zostava je ukončená k 19.06.2018 v žiadnom prípade nemôže preukazovať, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k tomuto dátumu, uvedené iba preukazuje, že v danej počítačovej zostave bol nasimulovaný stav zostatku k uvedenému dátumu, pričom je možné takto nasimulovať zostatok úveru k akémukoľvek dátumu.

33. Rovnako súd skúmal aj dodržanie postupu v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s ohľadom na dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver, nakoľko splnenie tejto povinnosti preukazuje dodávateľ. Posúdením bonity spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o úvere sa zaoberal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 5. marca 2020, v ktorom uviedol, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti v čl. 8 smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve. Rovnako aj v rozsudok súdneho dvora EÚ zo dňa 18. decembra 2014, sp. zn. C-449/13 uvádza, že ustanovenia predmetnej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že jednak bránia vnútroštátnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 tejto smernice zaťažuje spotrebiteľa a jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má aj za následok prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48. V zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch touto novo ustanovenou povinnosťou je povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak napr. v prípade banky zo spoločného bankového registra. Toto ustanovenie má zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Zo zákonnej úpravy upravujúcej povinnosť skúmať bonitu a dôsledkov nedodržania tohto postupu možno vyvodiť zámer zákonodarcu o snahu efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov. Z normatívneho textu vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa ohľadne uzavretia zmluvy si má zabezpečiť veriteľ

sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie o príjmoch a výdavkoch ďalej verifikovať, pričom za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje, táto povinnosť však veriteľa neliberuje konať s odbornou starostlivosťou a teda si od spotrebiteľa vyžiadať potrebné informácie a aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a tieto riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Žalobca do súdneho spisu doložil iba 2 výplatné pásky žalovaného (aj to z obdobia ktoré nepredchádzalo uzavretiu spotrebiteľského úveru, ktorý je predmetom sporu) a zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajú iba deklarované finančné výdavky žalovaného v hodnote 0,- eur, pričom žalobca vo svojom poslednom vyjadrení iba uviedol, že žalovaný z titulu zamestnania preukázal výšku mesačného príjmu a že si od žalovaného za účelom overenia bonity veriteľ vyžiadal súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientských informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, no bez predloženia akýchkoľvek podkladov a dôkazov potvrdzujúcich preverovanie cez NRKI a Sociálnu poisťovňu a potvrdzujúcich výdavky žalovaného, prípadne dôkazu o nahliadnutí veriteľa do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, v dôsledku čoho v tomto smere žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie s odbornou starostlivosťou. Ak veriteľ pri posudzovaní bonity nekoná s odbornou starostlivosťou, zákon o spotrebiteľských úveroch to sankcionuje nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto pôvodný veriteľ ani nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nedošlo a ani nemohlo prísť k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či bola "Predžalobná upomienka " a „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zasielané žalovanému, alebo nie.

34. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy - aj bez návrhu, aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 26.06.2010/, pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Okresný súd je tak oprávnený ex offo skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu, a to napriek procesnej pasivite žalovaného pričom: „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“/uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/. Aktívnu legitímáciu žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky a od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.06.2019. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu závisle od konania, pokiaľ je daný výsledok vykonaného dokazovania. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný žalobca mal postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nepredložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že nastala konečná splatnosť úveru. Najvyšší súd Slovenskej republiky napr. v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa

28.03.2018 umožnil preskúmanie dovolenosti postúpenia pohľadávky, ako aj platnosti postúpenia v spotrebiteľských vzťahoch, v prípade postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedených dôvodov tak súd preskúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko právnym predchodcom žalobcu bola banka - Všeobecná úverová banka, a.s.. Žalobca síce tvrdil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., avšak zmluva o spotrebiteľskom úvere je uzatvorená so spoločnosťou VÚB, a.s. ako veriteľom a tak ide o bankovú pohľadávku. Uvedená pohľadávka je zároveň pohľadávkou zo spotrebiteľského úveru a preto bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a osobitné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatnenie úveru, resp. že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (k postúpeniu pohľadávky došlo k dátumu 18.07.2022, doba trvania zmluvy je 96 mesiacov, prvá splátka bola v zmluve s dátumom 20.06.2018, splatnosť k 20. dňu v mesiaci a tak termín konečnej splatnosti je v zmysle zmluvy až 20.06.2026), nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný, pričom ak ide o spotrebiteľský úver, v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými, len určitým subjektom, ktoré spĺňajú tam uvedené podmienky a ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Na základe uvedeného preto banka postúpila žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver nadobudol konečnú splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah medzi nimi zanikol inak, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, z uvedeného ustanovenia vyplýva, že podmienkou postúpenia pohľadávky bankou je písomná výzva na úhradu pohľadávky, ktorá musí predchádzať postúpeniu, a ktorá predstavuje upozornenie adresované účastníkovi na existenciu jeho neuhradeného záväzku. Ak následne účastník nezaplatí takúto pohľadávku ani do 90 dní od jej splatnosti, môže ju podnik postúpiť písomnou zmluvou inej osobe. Účelom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, je okrem iného, dať účastníkovi možnosť uhradiť dlh na základe takejto výzvy a tým odvrátiť možné postúpenie pohľadávky. Nakoľko žalobca nepreukázal ani to, že bol žalovaný pred postúpením pohľadávky vyzvaný na úhradu dlhu (tak ako stanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách), a teda aj z tohto dôvodu došlo k postúpeniu pohľadávky v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. V zmysle uvedeného sa súd ďalej nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným.

35. Záverom súd uvádza, že nemá preukázané ani reálne poskytnutie úveru vo výške 10.000,- eur, tak ako je uvedené v zmluve, nakoľko žalobca do spisu doložil iba doklad o poskytnutí sumy 668,65 eura. Žalobca zvyšok poskytnutej sumy preukazoval ako konsolidáciu skôr poskytnutých úverov, konkrétne, že predmetnou zmluvou boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky na financovanie záväzkov z úverových zmlúv č. 6265801 v sume 7.309,25 eura a č. 71291752 v sume 2.022,10 eura a teda že išlo o konsolidáciu "starých" nesplatených úverov žalovaného pod jeden úver, pričom rozdiel medzi konsolidovanými zmluvami (7.309,25 eura + 2.022,10 eura) a celkovou výškou úveru (10.000,- eur) bol žalovanému zaslaný na jeho bankový účet (668,65 eura). K vyjadreniu doložil doklady vzťahujúce sa k údajným konsolidovaným úverom, vrátane týchto zmlúv. Skutočnosť, že účelom úveru, ktorý je predmetom sporu bola konsolidácia uvedených zmlúv, však nevyplýva zo žiadneho dokladu, ktorý žalovaný doložil k žalobnému návrhu a k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto sporu. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, nie je ani zmienka o tom, že poskytnutá suma úveru bude takto použitá. V čl. III. zmluvy je uvedený druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver, spôsob poskytnutia pôžičky rieši čl. 5 zmluvy, v ktorom je však iba uvedené, že sa poskytne prevodom na tam uvedený účet a tak konsolidácia úveru nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zmluvy, či dokladov s ňou súvisiacich.

36. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, no aj keď bol žalovaný v spore plne úspešný, vzhľadom k tomu, že mu žiadne trovy nevznikli, súd mu preto nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Leviciach, dňa 18. júla 2023

JUDr. Alena Moravčíková
s u d k y ň a